

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 083/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 083/02

Sprawa C-249/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Wind 1014 GmbH, Kurt Daell / Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Pojazd samochodowy oddany w leasing podmiotowi mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie członkowskim przez spółkę leasingową z siedzibą w innym państwie członkowskim — Podatek od rejestracji obliczony proporcjonalnie do okresu używania pojazdu — Koniczność uzyskania zgody krajowych organów podatkowych przed dopuszczeniem do ruchu — Uzasadnienie — Zapobieganie obchodzeniu przepisów podatkowych oraz ich stosowaniu w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie — Ochrona kompetencji podatkowej państwa — Proporcjonalność)

2

2018/C 083/03

Sprawa C-270/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Hiszpania) – Carlos Enrique Ruiz Conejero / Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal [Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) — Zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność — Przepisy krajowe zezwalające pod pewnymi warunkami na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem ze względu na powtarzające się, chociażby usprawiedliwione, nieobecności w pracy — Nieobecności pracownika wynikające z chorób związanych z jego niepełnosprawnością — Odmienne traktowanie ze względu na niepełnosprawność — Dyskryminacja pośrednia — Względy uzasadniające — Walka z absencją w pracy — Stosowność — Proporcjonalność]

3

2018/C 083/04	Sprawa C-363/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Obowiązek odzyskania — Artykuł 108 ust. 2 akapit drugi TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 14 ust. 3 — Ogłoszenie upadłości spółki będącej beneficjentem — Postępowanie upadłościowe — Wpisanie wierzytelności na listę wierzytelności — Zakończenie działalności — Zawieszenie postępowania upadłościowego w celu zbadania możliwości wznowienia działalności — Obowiązek informowania — Niewykonanie]	3
2018/C 083/05	Sprawa C-463/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Stadion Amsterdam CV / Staatssecretaris van Financiën [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci — Obniżona stawka VAT — Załącznik H, kategoria 7 — Jedno świadczenie złożone z dwóch odrębnych elementów — Selektywne stosowanie obniżonej stawki VAT do jednego z tych elementów — Wycieczka o nazwie „World of Ajax” — Zwiedzanie muzeum AFC Ajax]	4
2018/C 083/06	Sprawa C-676/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – CORPORATE COMPANIES s.r.o. / Ministerstvo financí ČR (Odesłanie prejudycjalne — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Dyrektywa 2005/60/WE — Zakres stosowania — Artykuł 2 ust. 1 pkt 3 lit. c) i art. 3 pkt 7 lit. a) — Przedmiot działalności spółki polegający na sprzedaży spółek handlowych wpisanych do rejestru handlowego i utworzonych wyłącznie w celu sprzedaży — Sprzedaż przez zbycie udziału w uprzednio utworzonej spółce)	5
2018/C 083/07	Sprawa C-45/17: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Frédéric Jahin / Ministre de l’Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé [Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 i 65 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 11 — Daniny publiczne uiszczane od dochodów z kapitału uczestniczące w finansowaniu zabezpieczenia społecznego w państwie członkowskim — Zwolnienie dla obywateli Unii Europejskiej ubezpieczonych w systemie zabezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego — Osoby fizyczne ubezpieczone w systemie zabezpieczenia społecznego państwa trzeciego — Odmienne traktowanie — Ograniczenie — Względy uzasadniające]	5
2018/C 083/08	Sprawa C-58/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – INEOS Köln GmbH / Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013 – 2020 — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 3 lit. h) — Pojęcie „podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe” — Emisje pochodzące ze spalania niezupełnie utlenionego węgla — Pozostałości ciekłe — Wyłączenie]	6
2018/C 083/09	Sprawa C-240/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – E (Odesłanie prejudycjalne — Obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego — Zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa narodowego — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 6 ust. 2 — Decyzja nakazująca powrót — Zakaz wjazdu na terytorium państw członkowskich — Wpisy do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen — Obywatel legitymujący się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne państwo członkowskie — Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 25 ust. 2 — Procedura konsultacji między państwem członkowskim, które dokonało wpisu do celów odmowy wjazdu, a państwem członkowskim, które wydało dokument pobytowy — Termin — Brak zajęcia stanowiska przez konsultowane umawiające się państwo — Wpływ na wykonanie decyzji nakazującej powrót i decyzji o zakazie wjazdu)	7

2018/C 083/10	Sprawy połączone C-654/16, C-657/16 i C-658/16: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 stycznia 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16) / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Odesłanie prejudycjalne — Prawo spółek — Dyrektywa 2004/25/WE — Oferty przejęcia — Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi — Możliwość dostosowania ceny oferty w okolicznościach i zgodnie z kryteriami, które są jasno ustalone — Uregulowanie krajowe przewidujące ustalenie ceny oferty na poziome ceny stwierdzonej w przypadku zmowy pomiędzy oferentem lub osobami działającymi z nim w porozumieniu a jednym lub kilkoma zbywcami — Pojęcie „jasno ustalonego kryterium”)	8
2018/C 083/11	Sprawa C-678/16 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. – Monster Energy Company / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (Odwołanie — Regulamin postępowania — Artykuł 181 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „HotoGo self-heating can technology” — Złożony znak towarowy — Zgłoszenie do rejestracji — Sprzeciw — Oddalenie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	8
2018/C 083/12	Sprawa C-101/17 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 14 grudnia 2017 r. – Verus Eood / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Maquet GmbH (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LUCEO — Unieważnienie prawa do znaku towarowego)	9
2018/C 083/13	Sprawa C-499/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 31 maja 2017 r. w sprawie T-637/15 Alma – The Soul of Italian Wine / EUIPO – Miguel Torres, wniesione w dniu 17 sierpnia 2017 r. przez Miguel Torres, SA	9
2018/C 083/14	Sprawa C-536/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2017 r. w sprawie T-333/15, Josel /EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland, wniesione w dniu 11 września 2017 r. przez Josel, SL	10
2018/C 083/15	Sprawa C-559/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2017 r. w sprawie T-309/16, Cafés Pont / EUIPO, wniesione w dniu 21 września 2017 r. przez Cafés Pont SL	10
2018/C 083/16	Sprawa C-668/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 września 2017 r. w sprawie T-276/16, Viridis Pharmaceutical Ltd. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 28 listopada 2017 r. przez Viridis Pharmaceutical Ltd.	10
2018/C 083/17	Sprawa C-695/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin käräjäoikeus (Finlandia) w dniu 12 grudnia 2017 r. – Metirato Oy w likwidacji / Suomen valtio/ Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet	11
2018/C 083/18	Sprawa C-704/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 15 grudnia 2017 r. – D. H. / Ministerstvo vnitra	12
2018/C 083/19	Sprawa C-705/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 15 grudnia 2017 r. – Patent-och registreringsverket / Mats Hansson	12
2018/C 083/20	Sprawa C-716/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 22 grudnia 2017 r. – A	13
2018/C 083/21	Sprawa C-724/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 22 grudnia 2017 r. – Vantaan kaupunki / Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy	14

2018/C 083/22	Sprawa C-729/17: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka	14
2018/C 083/23	Sprawa C-19/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 31 maja 2017 r. w sprawie T-17/16, MS / Komisja, wniesione w dniu 5 stycznia 2018 r. przez MS	16
2018/C 083/24	Sprawa C-27/18: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii	17
2018/C 083/25	Sprawa C-415/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugalia) – David Fernando Leal da Fonseca / Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA	18
2018/C 083/26	Sprawa C-269/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Andreas Niemyer / Brussels Airlines SA/NV	18
2018/C 083/27	Sprawa C-277/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l’Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Heinz-Gerhard Albrecht / TUIfly GmbH	18
2018/C 083/28	Sprawa C-420/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska	18
2018/C 083/29	Sprawa C-534/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Ursula Kaufmann, Viktor Schay / TUIfly GmbH	19
Sąd		
2018/C 083/30	Sprawa T-639/16 P: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – FV / Rada (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2013 r. — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Skład orzekający, który wydał wyrok w pierwszej instancji — Procedura mianowania sędziego Sądu do spraw Służby Publicznej — Sąd ustanowiony ustawą — Zasada sędziego mianowanego zgodnie z prawem)	20
2018/C 083/31	Sprawa T-869/16: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – Wenger / EUIPO – Swissegear (SWISSGEAR) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy SWISSGEAR — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 95 rozporządzenia 2017/1001]}	20
2018/C 083/32	Sprawa T-250/17: Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – avanti / EUIPO (avanti) Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego avanti — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]	21
2018/C 083/33	Sprawa T-15/18: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – OCU / EBC	22
2018/C 083/34	Sprawa T-16/18: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – Activos e Inversiones Monterroso / SRB	22
2018/C 083/35	Sprawa T-862/16: Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2018 r. – fritz-kulturgüter / EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	23

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 083/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 72 z 26.2.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 63 z 19.2.2018

Dz.U. C 52 z 12.2.2018

Dz.U. C 42 z 5.2.2018

Dz.U. C 32 z 29.1.2018

Dz.U. C 22 z 22.1.2018

Dz.U. C 13 z 15.1.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Wind 1014 GmbH, Kurt Daell / Skatteministeriet

(Sprawa C-249/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Pojazd samochodowy oddany w leasing podmiotowi mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie członkowskim przez spółkę leasingową z siedzibą w innym państwie członkowskim — Podatek od rejestracji obliczony proporcjonalnie do okresu używania pojazdu — Koniczność uzyskania zgody krajowych organów podatkowych przed dopuszczeniem do ruchu — Uzasadnienie — Zapobieganie obchodzeniu przepisów podatkowych oraz ich stosowaniu w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie — Ochrona kompetencji podatkowej państwa — Proporcjonalność)

(2018/C 083/02)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wind 1014 GmbH, Kurt Daell

Strona przeciwna: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów i praktyce administracyjnej państwa członkowskiego takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi:

- dopuszczenie do ruchu pojazdu oddanego w leasing podmiotowi mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim przez spółkę leasingową z siedzibą w innym państwie członkowskim w celu czasowego używania tego pojazdu w tym pierwszym państwie członkowskim po zapłaceniu podatku od rejestracji obliczonego proporcjonalnie do okresu tego używania jest uzależnione w odniesieniu do tej zapłaty od uprzedniego zezwolenia organów podatkowych pierwszego państwa członkowskiego, bez którego to zezwolenia pojazd nie może być co do zasady dopuszczony do ruchu na jego terytorium, oraz
- możliwość niezwłocznego dopuszczenia do ruchu tego pojazdu w pierwszym państwie członkowskim w czasie rozpatrywania wniosku podatnika złożonego w celu skorzystania z zapłaty podatku od rejestracji tegoż pojazdu, obliczonego proporcjonalnie do okresu jego używania w tym pierwszym państwie członkowskim, jest uzależniona od zapłacenia z góry całego podatku od rejestracji, z zastrzeżeniem prawa do zwrotu nadpłaconej kwoty podatku wraz z odsetkami, jeżeli i w sytuacji gdy podatnik uzyska zezwolenie rzeczonych organów podatkowych na dokonanie zapłaty tak proporcjonalnie obliczonego podatku od rejestracji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Hiszpania) – Carlos Enrique Ruiz Conejero / Ferroser Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Sprawa C-270/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) — Zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność — Przepisy krajowe zezwalające pod pewnymi warunkami na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem ze względu na powtarzające się, chociażby usprawiedliwione, nieobecności w pracy — Nieobecności pracownika wynikające z chorób związanych z jego niepełnosprawnością — Odmienne traktowanie ze względu na niepełnosprawność — Dyskryminacja pośrednia — Względy uzasadniające — Walka z absencją w pracy — Stosowność — Proporcjonalność]

(2018/C 083/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Strona pozwana: Ferroser Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu stanowiącemu, iż pracodawca może rozwiązać stosunek pracy z pracownikiem z powodu jego powtarzających się, chociażby usprawiedliwionych, nieobecności w pracy, w sytuacji gdy te nieobecności są konsekwencją chorób związanych z niepełnosprawnością, na którą cierpi pracownik, chyba że omawiany przepis, realizując słuszny cel polegający na walce z absencją w pracy, nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, czego ocena jest zadaniem sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-363/16) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Obowiązek odzyskania — Artykuł 108 ust. 2 akapit drugi TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 14 ust. 3 — Ogłoszenie upadłości spółki będącej beneficjentem — Postępowanie upadłościowe — Wpisanie wierzytelności na listę wierzytelności — Zakończenie działalności — Zawieszenie postępowania upadłościowego w celu zbadania możliwości wznowienia działalności — Obowiązek informowania — Niewykonanie]

(2018/C 083/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Boskovits i V. Karra, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszystkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji 2012/541/UE z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26534 (C 27/2010 ex NN 6/2009) przyznanej przez Grecję na rzecz United Textiles SA i nie informując wystarczająco Komisji Europejskiej o środkach podjętych na podstawie tej decyzji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na podstawie art. 2–4 wspomnianej decyzji oraz na podstawie traktatu FUE.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Stadion Amsterdam CV / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-463/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci — Obniżona stawka VAT — Załącznik H, kategoria 7 — Jedno świadczenie złożone z dwóch odrębnych elementów — Selektywne stosowanie obniżonej stawki VAT do jednego z tych elementów — Wycieczka o nazwie „World of Ajax” — Zwiedzanie muzeum AFC Ajax]

(2018/C 083/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stadion Amsterdam CV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że jedno świadczenie takie jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, złożone z dwóch odrębnych elementów, jednego będącego głównym i drugiego dodatkowego, dla których to elementów – gdyby były one świadczone odrębnie – obowiązywałyby różne stawki podatku od wartości dodanej, należy opodatkować według jednej stawki podatku od wartości dodanej mającej zastosowanie do tego jednego świadczenia, określonej w zależności od głównego elementu, i to nawet gdy można zidentyfikować cenę za każdy element składającą się na całkowitą cenę zapłaconą przez konsumenta w celu skorzystania z tego świadczenia.

(¹) Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – CORPORATE COMPANIES s.r.o. / Ministerstvo financí ČR

(Sprawa C-676/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Dyrektywa 2005/60/WE — Zakres stosowania — Artykuł 2 ust. 1 pkt 3 lit. c) i art. 3 pkt 7 lit. a) — Przedmiot działalności spółki polegający na sprzedaży spółek handlowych wpisanych do rejestru handlowego i utworzonych wyłącznie w celu sprzedaży — Sprzedaż przez zbycie udziału w uprzednio utworzonej spółce)

(2018/C 083/06)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Strona przeciwna: Ministerstvo financí ČR

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 pkt 3 lit. c) dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu w związku z art. 3 pkt 7 lit. a) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepisami tymi objęta jest osoba, taka jak rozważana w postępowaniu głównym, której działalność gospodarcza polega na sprzedaży spółek utworzonych przez nią samą, bez żadnego uprzedniego wniosku ze strony jej potencjalnych klientów, w celach sprzedania ich tym klientom, w drodze zbycia swoich udziałów w kapitale spółki będącej przedmiotem sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Frédéric Jahin / Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Sprawa C-45/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 i 65 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 11 — Daniny publiczne uiszczane od dochodów z kapitału uczestniczące w finansowaniu zabezpieczenia społecznego w państwie członkowskim — Zwolnienie dla obywateli Unii Europejskiej ubezpieczonych w systemie zabezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego — Osoby fizyczne ubezpieczone w systemie zabezpieczenia społecznego państwa trzeciego — Odmienne traktowanie — Ograniczenie — Względy uzasadniające]

(2018/C 083/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Frédéric Jahin

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego obywatel tego państwa członkowskiego, który ma miejsce zamieszkania w państwie trzecim, innym niż państwo należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) lub Konfederacja Szwajcarska, i który jest tam ubezpieczony w systemie zabezpieczenia społecznego, podlega w rzeczonym państwie członkowskim obowiązkowi uiszczania danin publicznych od dochodu z kapitału w ramach składki na ustanowiony przez to państwo członkowskie system zabezpieczenia społecznego, podczas gdy obywatel Unii objęty systemem zabezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego jest z tych danin zwolniony ze względu na zasadę zastosowania ustawodawstwa tylko jednego państwa członkowskiego w dziedzinie zabezpieczenia społecznego zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – INEOS Köln GmbH / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-58/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013 – 2020 — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 3 lit. h) — Pojęcie „podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe” — Emisje pochodzące ze spalania niezupełnie utlenionego węgla — Pozostałości ciekłe — Wyłączenie]

(2018/C 083/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: INEOS Köln GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Artykuł 3 lit. h) decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak analizowane w postępowaniu głównym, które wyłącza z zakresu zdefiniowanego w tym przepisie pojęcia „podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe” emisje gazów cieplarnianych pochodzące ze spalania niezupełnie utlenionego węgla w ciekłym stanie skupienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – E

(Sprawa C-240/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego — Zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa narodowego — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 6 ust. 2 — Decyzja nakazująca powrót — Zakaz wjazdu na terytorium państw członkowskich — Wpisy do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen — Obywatel legitymujący się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne państwo członkowskie — Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 25 ust. 2 — Procedura konsultacji między państwem członkowskim, które dokonało wpisu do celów odmowy wjazdu, a państwem członkowskim, które wydało dokument pobytowy — Termin — Brak zajęcia stanowiska przez konsultowane umawiające się państwo — Wpływ na wykonanie decyzji nakazującej powrót i decyzji o zakazie wjazdu)

(2018/C 083/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

E

Sentencja

- 1) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, która została podpisana w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen i weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że umawiające się państwo, które zamierza wydać decyzję nakazującą powrót opatrzoną zakazem wjazdu i pobytu na obszarze Schengen wobec obywatela państwa trzeciego legitymującego się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne umawiające się państwo, może wszcząć przewidzianą w tym postanowieniu procedurę konsultacji nawet przed wydaniem wspomnianej decyzji, przy czym w każdym wypadku procedura ta musi zostać przeprowadzona po wydaniu takiej decyzji.
- 2) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wykonaniu decyzji nakazującej powrót opatrzonej zakazem wjazdu, która została wydana przez umawiające się państwo w stosunku do obywatela państwa trzeciego legitymującego się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne umawiające się państwo, mimo że procedura konsultacji przewidziana w tym postanowieniu nie została zakończona, jeżeli wspomniany obywatel zasadniczo może być uważany przez umawiające się państwo, które dokonało wpisu do celów odmowy wjazdu, za zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, bez uszczerbku dla możliwości dochodzenia przez tego obywatela jego praw wywodzonych z rzezonego dokumentu pobytowego poprzez udanie się następnie na terytorium owego drugiego umawiającego się państwa. Jednakże po upływie rozsądnego terminu po wszczęciu procedury konsultacji i w braku odpowiedzi ze strony konsultowanego umawiającego się państwa do umawiającego się państwa, które dokonało wpisu, należy wycofanie wpisu do celów odmowy wjazdu i w razie potrzeby umieszczenie danego obywatela państwa trzeciego na swojej krajowej liście wpisów do celów odmowy wjazdu.
- 3) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego legitymujący się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez jedno z umawiających się państw, przeciwko któremu to obywatelowi została wydana w innym umawiającym się państwie decyzja nakazująca powrót opatrzona zakazem wjazdu, może powołać się przed sądem krajowym na skutki prawne wynikające z procedury konsultacji, której wszczęcie jest obowiązkiem umawiającego się państwa dokonującego wpisu, oraz na wypływające stąd wymogi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 stycznia 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16) / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sprawy połączone C-654/16, C-657/16 i C-658/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo spółek — Dyrektywa 2004/25/WE — Oferty przejęcia — Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi — Możliwość dostosowania ceny oferty w okolicznościach i zgodnie z kryteriami, które są jasno ustalone — Uregulowanie krajowe przewidujące ustalenie ceny oferty na poziome ceny stwierdzonej w przypadku zmowy pomiędzy oferentem lub osobami działającymi z nim w porozumieniu a jednym lub kilkoma zbywcami — Pojęcie „jasno ustalonego kryterium”)

(2018/C 083/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)

Strona przeciwna: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

przy udziale: Hitachi Railltaly Investments Sri, Hitachi Railltaly SpA, Ansaldo Sts SpA (C-654/16), Finmeccanica SpA

Sentencja

Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwala krajowemu organowi nadzoru na podwyższenie ceny oferty przejęcia w przypadku zmowy pomiędzy oferentem lub osobami działającymi z nim w porozumieniu a jednym lub kilkoma zbywcami, wskazując jedynie, w odniesieniu do ceny, do poziomu której oferta ta może być w ten sposób dostosowana, że odpowiada ona cenie stwierdzonej przez tenże organ krajowy, o ile może być ona wywiedziona w sposób wystarczająco jasny, precyzyjny i przewidywalny na podstawie ogółu przepisów krajowych przy zastosowaniu metod interpretacyjnych uznanych w prawie krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. – Monster Energy Company / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-678/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Regulamin postępowania — Artykuł 181 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „HotoGo self-heating can technology” — Złożony znak towarowy — Zgłoszenie do rejestracji — Sprzeciw — Oddalenie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2018/C 083/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Monster Energy Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C ## z ##.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 14 grudnia 2017 r. – Verus Eood / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Maquet GmbH

(Sprawa C-101/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LUCEO — Unieważnienie prawa do znaku towarowego)

(2018/C 083/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Verus Eood (przedstawiciel: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik), Maquet GmbH (przedstawiciel: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Verus EOOD zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 31 maja 2017 r. w sprawie T-637/15 Alma – The Soul of Italian Wine / EUIPO – Miguel Torres, wniesione w dniu 17 sierpnia 2017 r. przez Miguel Torres, SA

(Sprawa C-499/17 P)

(2018/C 083/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Miguel Torres, SA (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt, J. Güell Serra, abogado)

Druga strona postępowania: Alma – The Soul of Italian Wine LLLP, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2017 r. w sprawie T-333/15, Josel/EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland, wniesione w dniu 11 września 2017 r. przez Josel, SL

(Sprawa C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Josel, SL (przedstawiciel: J. Güell Serra, abogado)

Inne strony postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Nationale-Nederlanden Nederland BV

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziewiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2017 r. w sprawie T-309/16, Cafés Pont / EUIPO, wniesione w dniu 21 września 2017 r. przez Cafés Pont SL

(Sprawa C-559/17 P)

(2018/C 083/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cafés Pont SL (przedstawiciel: E. Manresa Medina, abogado.)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Giordano Vini SpA

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) odrzucił odwołanie jako niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 września 2017 r. w sprawie T-276/16, Viridis Pharmaceutical Ltd. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 28 listopada 2017 r. przez Viridis Pharmaceutical Ltd.

(Sprawa C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Viridis Pharmaceutical Ltd. (przedstawiciele: C. Spintig, Rechtsanwalt, S. Pietzcker, Rechtsanwalt, M. Prasse, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku wydanego przez drugą izbę Sądu;

- przekazanie sprawy Sądowi;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Posiłkowo: rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu skarżąca zarzuca Sądowi szereg naruszeń rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej⁽¹⁾ w zaskarżonej decyzji.

Przed wszystkim skarżąca podnosi naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze hipoteza pierwsza rozporządzenia 2017/1001. Zdaniem skarżącej Sąd błędnie stwierdził, że unijny znak towarowy zarejestrowany dla lekarstwa może być używany w sposób pozwalający na zachowanie praw, jedynie gdy wymagane pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało wydane. Sąd naruszył również tę normę, kwalifikując używanie unijnego znaku towarowego w ramach badania klinicznego zrealizowanego zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. i) dyrektywy 2001/83/WE⁽²⁾ jako konieczne używanie wewnętrzne i, w konsekwencji, niestanowiące rzeczywistego używania.

Ponadto skarżąca podnosi naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze hipoteza druga rozporządzenia 2017/1001. Zdaniem skarżącej Sąd błędnie stwierdził, że badanie kliniczne zrealizowane dla celów przygotowania wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie może być powołane w celu uzasadnienia braku używania znaku towarowego, gdy badanie kliniczne zostało zlecone po rejestracji znaku towarowego lub gdy środki finansowe niezbędne dla możliwie najszybszego zakończenia badania klinicznego nie zostały użyte.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. 2001, L 311, s. 67.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin kärjaoikeus
(Finlandia) w dniu 12 grudnia 2017 r. – Metirato Oy w likwidacji / Suomen valtio/Verohallinto, Eesti
Vabariik/Maksu- ja Tolliamet**

(Sprawa C-695/17)

(2018/C 083/17)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin kärjaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metirato Oy w likwidacji

Strona pozwana: Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2010/24/UE w⁽¹⁾ zakresie, w jakim stanowi, że wierzytelności będące przedmiotem egzekucji na podstawie wniosku o odzyskanie wierzytelności we współpracującym państwie traktowane są jak wierzytelności współpracującego państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób,

- a) że współpracujące państwo członkowskie jest również stroną postępowania sądowego w przedmiocie zwrotu do masy upadłości kwot uiszczonych wskutek odzyskania, lub
- b) że współpracujące państwo członkowskie jedynie podejmuje czynności w zakresie odzyskania wierzytelności w ramach egzekucji i dokonuje zgłoszenia wierzytelności we właściwym postępowaniu upadłościowym, w ramach skargi o uznanie czynności upadłego z bezskuteczną, dotyczącej zakresu majątku wchodzącego w skład masy upadłościowej, państwo współpracujące jest natomiast pozwany?
- 2) Czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że wierzytelności innego państwa członkowskiego na podstawie wniosku o odzyskanie wierzytelności są odzyskiwane za pomocą takich samych środków, jednak w taki sposób, że odzyskiwane wartości majątkowe pozostają oddzielne i nie podlegają połączeniu z majątkiem współpracującego państwa członkowskiego albo w ten sposób, że są odzyskiwane obok własnych wierzytelności tego państwa, tak że zostają włączone do majątku współpracującego państwa? Innymi słowy: Czy dyrektywa ma na celu jedynie zakazanie niekorzystnego traktowania wierzytelności innego państwa?
- 3) Czy spór, który dotyczy uznania czynności upadłego z bezskuteczną może być zrównany ze sporem dotyczącym środków egzekucyjnych w rozumieniu art.14 ust. 2 dyrektywy i czy można stąd wywodzić, że zgodnie z dyrektywą współpracujące państwo członkowskie jest również w tym sporze stroną pozwaną?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. 2010 L 84, s.1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 15 grudnia 2017 r. – D. H. / Ministerstvo vnitra**

(Sprawa C-704/17)

(2018/C 083/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D. H.

Strona pozwana: Ministerstvo vnitra

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE ⁽¹⁾ (Dz.U. 2013, L 180, s. 96) w związku z art. 6 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie takim przepisom prawa krajowego, które uniemożliwiają Nejvyšší správní soud (naczelnemu sądowi administracyjnemu) przeprowadzenie kontroli sądowej orzeczenia sądu dotyczącego zatrzymania cudzoziemca po zwolnieniu tego cudzoziemca?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 96.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja)
w dniu 15 grudnia 2017 r. – Patent-och registreringsverket / Mats Hansson**

(Sprawa C-705/17)

(2018/C 083/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Patent-och registreringsverket

Druga strona postępowania: Mats Hansson

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/95⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że element znaku towarowego, który został wyraźnie wyłączony z zakresu ochrony przy jego rejestracji, to znaczy przy rejestracji złożono oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mieć znaczenie dla całościowej oceny wszystkich istotnych czynników, której trzeba dokonać przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca, czy oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mieć wpływ na całościową ocenę w ten sposób, że właściwy organ musi uwzględnić dany element, ale nadaje mu jedynie ograniczone znaczenie, czyli nie jest on traktowany jako mający charakter odróżniający, nawet jeżeli element ten w rzeczywistości jest elementem odróżniającym i dominującym we wcześniejszym znaku towarowym?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca a na drugie jest przecząca, czy oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mimo wszystko wywrzeć wpływ na całościową ocenę w jakikolwiek inny sposób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 22 grudnia 2017 r. – A**

(Sprawa C-716/17)

(2018/C 083/20)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca o umorzenie zobowiązań: A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczne z art. 45 TFUE w wykładni przyjętej w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie C-461/11⁽¹⁾ są takie przepisy dotyczące jurysdykcji jak przepisy duńskie, których celem jest zapewnienie, że sąd rozpoznający sprawę dotyczącą umorzenia zobowiązań dysponuje wiedzą, którą może uwzględnić dokonując oceny konkretnych warunków społecznych i ekonomicznych, w jakich żyją oraz, w jego ocenie, będącym w przyszłości dłużnik i jego rodzina, oraz że ocena ta zostanie dokonana według uprzednio ustalonych kryteriów, pozwalających na określenie, co należy uznać za możliwy do zaakceptowania skromny poziom życia w ramach rozwiązania obejmującego umorzenie zobowiązań?

Jeżeli w udzielonej na pytanie pierwsze odpowiedzi przedmiotowe ograniczenie zostanie uznane za nieuzasadnione, sąd odsyłający wnosi, by Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił odpowiedzi także na następujące pytanie:

- 2) Czy art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wywiera on skutek bezpośredni także pomiędzy podmiotami prywatnymi w sytuacji takiej, jak ta rozpatrywana w niniejszej sprawie, czego skutkiem prywatni wierzyciele musieliby zaakceptować obniżenie wysokości lub całkowitą utratę kwot należnych im od dłużnika, który przeniósł się do innego kraju?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 listopada 2012 r., ECLI:EU:C:2012:704.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 22 grudnia 2017 r. – Vantaan kaupunki / Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy,
Asfaltmix Oy**

(Sprawa C-724/17)

(2018/C 083/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vantaan kaupunki

Strona pozwana: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Pytania prejudycjalne

1. Czy kwestię, kto odpowiada za odszkodowanie za szkodę wyrządzoną zachowaniem naruszającym artykuł 101 TFUE należy rozstrzygnąć poprzez bezpośrednie zastosowanie owego artykułu, czy też na podstawie zasad krajowych?
2. Jeżeli zobowiązani do odszkodowania zostaną określone bezpośrednio na podstawie artykułu 101 TFUE: czy za odszkodowanie odpowiadają ci, którzy są objęci pojęciem „przedsiębiorstwa” użytym w tym przepisie? Czy do określenia zobowiązanych do odszkodowania znajdują zastosowanie te same zasady, które Trybunał Sprawiedliwości stosował w sprawach dotyczących grzywnien do określenia tam podmiotów odpowiedzialnych, i zgodnie z którymi odpowiedzialność może się opierać w szczególności na przynależności do tego samego kompleksu gospodarczego lub na ciągłości gospodarczej?
3. Jeżeli zobowiązani do odszkodowania są określani na podstawie zasad krajowych: czy zasada krajowa, zgodnie z którą spółka po nabyciu wszystkich akcji spółki uczestniczącej w kartelu naruszającym artykuł 101 TFUE zlikwidowała rzeczoną spółkę i kontynuowała jej działalność gospodarczą, nie odpowiada za odszkodowanie za szkodę, która została wyrządzona na skutek zachowania zlikwidowanej spółki ograniczającego konkurencję, mimo że uzyskanie odszkodowania od zlikwidowanej spółki byłoby praktycznie niemożliwe lub nadmiernie trudne, narusza wymóg skuteczności prawa Unii? Czy wymóg skuteczności sprzeciwia się wykładni prawa krajowego państwa członkowskiego, zgodnie z którym jako warunek odpowiedzialności za szkodę wymagane jest, aby wskazany rodzaj przekształcenia przedsiębiorstwa nastąpił w sposób sprzeczny z ustawą lub sztucznie w celu obejścia odpowiedzialności za szkodę w prawie konkurencji, lub w inny nieuczciwy sposób, lub co najmniej aby spółka w chwili dokonywania przekształcenia przedsiębiorstwa wiedziała o naruszeniu konkurencji lub powinna była wiedzieć?

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-729/17)

(2018/C 083/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Tserepa-Lacombe, H. Støvlbæk)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ograniczając formę prawną instytucji szkoleniowych dla mediatorów do spółek o celu niezarobkowym, które zgodnie z ustawą nr 3898/2010 i dekretem prezydenckim nr 123/2011 muszą zostać utworzone przez co najmniej jedną izbę adwokacką i co najmniej jedną izbę zawodową w Grecji, Grecja uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 49 TFUE i art. 15 ust. 2 lit. b) i c) oraz ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że uzależniając postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji uniwersyteckich od spełnienia warunków nakładających dodatkowe wymogi dotyczące treści zaświadczeń i środków wyrównawczych bez uprzedniej oceny różnic merytorycznych oraz utrzymując w mocy dyskryminacyjne przepisy prawne, zgodnie z którymi osoby, które ubiegają się o akredytację kwalifikacji mediatora i dysponują tytułami akredytacyjnymi uzyskanymi za granicą lub w uznanych zagranicznych instytucjach szkoleniowych w wyniku kursów szkoleniowych prowadzonych w Grecji, muszą wykazać się doświadczeniem wynikającym z udziału w co najmniej trzech postępowaniach mediacyjnych, Grecja uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 49 TFUE, jak również art. 13, art. 14 i art. 50 ust. 1 oraz załącznika VII do dyrektywy 2005/36/WE⁽²⁾;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa do korzystania ze swobody przedsiębiorczości zagwarantowanego w art. 49 TFUE i w art. 15 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym

Artykuł 5 ust. 1 ustawy 3898/2010 oraz odnoszący się do niej dekret prezydencki nr 123/2011 stanowią, że instytucje szkoleniowe dla mediatorów muszą mieć wyłącznie formę prawną spółek o celu niezarobkowym, w ich skład muszą wchodzić co najmniej jedna izba adwokacka i jedna izba zawodowa w Grecji oraz mogą one podjąć działalność po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez organ, o którym mowa w art. 7 tej ustawy.

Takie ograniczenia odnoszą się zarówno do instytucji, które zamierzają po raz pierwszy podjąć działalność w Grecji, jak i do instytucji, które pragną mieć przedsiębiorstwo dodatkowe w postaci spółki zależnej.

Żadna osoba fizyczna lub prawna inna niż izby adwokackie lub izby zawodowe nie może założyć placówki szkoleniowej dla mediatorów, którzy na podstawie tego szkolenia mogą uczestniczyć w egzaminie w celu poświadczenia kwalifikacji mediatora w Grecji, jeżeli nie zawarła ona umowy z izbą adwokacką lub izbą zawodową tego kraju.

Ponadto każda instytucja, której obecną formą prawną nie jest spółka o celu niezarobkowym, jest zasadniczo pozbawiona możliwości szkolenia kandydatów na mediatorów w zamian za zapłatę opłat wpisowych, którzy to kandydaci mogą uczestniczyć na podstawie tego szkolenia w egzaminie w celu poświadczenia kwalifikacji mediatora w Grecji.

Wreszcie każda instytucja szkoleniowa pochodząca z innego państwa członkowskiego, która jest zainteresowana świadczeniem omawianych usług w zamian za zapłatę opłat wpisowych przez studentów zapisujących się na programy szkoleniowe dla mediatorów, co do zasady nie ma możliwości wejścia na rynek grecki i utworzenia przedsiębiorstwa dodatkowego w postaci spółki zależnej, jeżeli jej obecną formą prawną nie jest spółka o celu niezarobkowym i w ramach wyboru spółki zależnej nie ogranicza się ona do spółek o celu niezarobkowym.

Komisja uważa, że wymienione wyżej przepisy stanowią ograniczenie prawa przedsiębiorczości, które jest przewidziane w art. 49 TFUE i w art. 15 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2006/123/WE w sprawie usług na rynku wewnętrznym.

Takie ograniczenie nie wchodzi w zakres wyjątku przewidzianego w art. 51 akapit pierwszy TFUE, ponieważ świadczenie usług szkoleniowych dla mediatorów nie stanowi działalności związanej z państwem, z wykonywaniem władzy publicznej, a w szczególności „z administrowaniem wymiarem sprawiedliwości”. Ponadto nie może ono zostać uzasadnione interesem w ochronie jakości usług, która nie pozostaje w żadnym bezpośrednim związku z ograniczeniem formy prawnej instytucji szkoleniowych i posiadania udziału kapitałowego w spółce.

2. Naruszenie dyrektywy 2005/36/WE i art. 49 TFUE dotyczącego swobody przedsiębiorczości

Komisja uważa, że wymogi zawarte w ust. 2 jedyne go artykułu w rozdziale A rozporządzenia ministerialnego nr 109088 z dnia 12 grudnia 2011 r., zgodnie z którym poświadczenie wykształcenia mediatora musi potwierdzać metody nauczania, liczbę uczestników, liczbę i kwalifikacje prowadzących szkolenia, procedurę egzaminacyjną i oceny kandydatów oraz sposób, w jaki zostaje zapewniona obiektywność tego postępowania, wykraczają poza to, czego można wymagać do celów dokonania oceny poziomu umiejętności i kwalifikacji zawodowych, jakie powinien posiadać właściciel poświadczenia, i nie pozwalają ocenić prawidłowo kwestii, czy wykształcenie zainteresowanego obejmuje wiadomości i umiejętności, które różnią się istotnie od wiadomości i umiejętności objętych dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji wymaganym w Grecji. Z tych względów wymieniony wyżej przepis jest sprzeczny z art. 13, 14 i 50 oraz z załącznikiem VII do dyrektywy 2005/36/WE.

Ponadto ust. 5 rozdziału A wspomnianego wyżej rozporządzenia ministerialnego nakłada na zagranicznych mediatorów o pełnych kwalifikacjach zawodowych obowiązek wykazania, że mają doświadczenie wynikające z udziału w co najmniej trzech postępowaniach mediacyjnych, zanim ich kwalifikacje zostaną uznane w Grecji, podczas gdy taki wymóg nie jest stawiany mediatorom, którzy uzyskali swoje wykształcenie zawodowe w Grecji. W związku z tym wymieniony wyżej przepis jest sprzeczny z art. 13 dyrektywy 2005/36/WE, który przewiduje, że właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego przyznaje dostęp do tego zawodu na tych samych warunkach co własnym obywatelom wnioskodawcom, którzy otrzymali poświadczenie kompetencji od innego państwa członkowskiego, i narusza zasadę niedyskryminacji przewidzianą w art. 49 TFUE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 22).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 31 maja 2017 r. w sprawie T-17/16, MS / Komisja, wniesione w dniu 5 stycznia 2018 r. przez MS

(Sprawa C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: MS (przedstawiciel: L. Levi, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 31 maja 2017 r. w sprawie T-17/16;
- w konsekwencji, przekazanie sprawy Sądowi, aby orzekł co do istoty wniesionej przed nim skargi w pierwszej instancji, lub jeżeli Trybunał uzna, że stan sprawy pozwala na jej rozstrzygnięcie – uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, a tym samym,
- uznanie odpowiedzialności pozaumownej Komisji na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE;
- nakazanie przedstawienia dokumentów uznanych przez Komisję za poufne i stanowiących niezbędne wsparcie decyzji o wykluczeniu;
- nakazanie naprawienia krzywdy spowodowanej bezprawnym zachowaniem Komisji, szacowanej *ex aequo et bono* na kwotę 20 000 EUR;
- nakazanie Komisji opublikowania listu z przeprosinami dla wnoszącego odwołanie i ponownego włączenia jej do Team Europe;

— obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone postanowienie narusza prawo w zakresie kwalifikacji prawnej podstawy powództwa o odszkodowanie wniesionego w pierwszej instancji, a także narusza spoczywający na sądzie pierwszej instancji obowiązek uzasadnienia.

Zaskarżone postanowienie narusza prawo również w zakresie kwalifikacji prawnej porozumienia o współpracy oraz narusza spoczywający na sądzie pierwszej instancji obowiązek uzasadnienia. Ten ostatni zniekształcił akta sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-27/18)

(2018/C 083/24)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Samnadda, J. Marinowa, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ze względu na to, że Republika Bułgarii nie jest przyjęła przed dniem 10 kwietnia 2016 r. ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przepisów niezbędnych dla zapewnienia zgodności z Dyrektywą ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 84, z dnia 20.3.2014, s. 72), lub w każdym wypadku nie powiadomiła Komisji o takich przepisach, uchybiła ona swoim zobowiązaniom wskazanym w art. 43 ust. 1 wspomnianej dyrektywy;
- nałożenie na Republikę Bułgarii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, kary pieniężnej ze względu na niewykonanie przez nią zobowiązania do powiadomienia Komisji o środkach dotyczących transpozycji dyrektywy 2014/26/UE, w wysokości 19 121,60 EUR dziennie, naliczanej od daty wydania orzeczenia w przedmiocie skargi;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z art. 43 ust. 1 dyrektywy 2014/26/UE państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 10 kwietnia 2016 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Ze względu na brak powiadomienia o krajowych środkach mających na celu transpozycję dyrektywy, Komisja wniosła sprawę do Trybunału.
2. W skardze Komisja wnosi o nałożenie na Republikę Bułgarii okresowej kary pieniężnej w wysokości 19 121,60 EUR dziennie. Wysokość okresowej kary pieniężnej została obliczona przy uwzględnieniu wagi i czasu trwania naruszenia, a także zapobiegawczego skutku, mając na względzie możliwości płatnicze tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 84, s. 72.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Portugalia) – David Fernando Leal da Fonseca / Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Sprawa C-415/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/25)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Andreas Niemeyer / Brussels Airlines SA/NV

(Sprawa C-269/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/26)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l'Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Heinz-Gerhard Albrecht / TUIfly GmbH

(Sprawa C-277/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/27)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska

(Sprawa C-420/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/28)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Ursula Kaufmann, Viktor Schay / TUIfly GmbH

(Sprawa C-534/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/29)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – FV / Rada

(Sprawa T-639/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2013 r. — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Skład orzekający, który wydał wyrok w pierwszej instancji — Procedura mianowania sędziego Sądu do spraw Służby Publicznej — Sąd ustanowiony ustawą — Zasada sędziego mianowanego zgodnie z prawem)

(2018/C 083/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FV (przedstawiciel: L. Levi, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-B. Laignelot i M. Bauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 28 czerwca 2016 r., FV/Rada (F-40/15, EU:F:2016:137), mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 28 czerwca 2016 r., FV/Rada (F-40/15) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania do izby Sądu innej niż ta, która orzekła w przedmiocie niniejszego odwołania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 14.11.16.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – Wenger / EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR)

(Sprawa T-869/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy SWISSGEAR — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 95 rozporządzenia 2017/1001]}

(2018/C 083/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wenger SA (Delémont, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci K. Ikas i A. Sulovsky)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Swissgear Sàrl (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Hacke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2016 r. (sprawa R 2098/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Swissgear a Wenger.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wenger SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Swissgear Sàrl.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – avanti / EUIPO (avanti)

(Sprawa T-250/17) ⁽¹⁾

**Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego avanti —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]**

(2018/C 083/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: avanti GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Bahmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lutego 2017 r. (sprawa R 801/2016-5) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia graficznego avanti w charakterze unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) avanti GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – OCU / EBC**(Sprawa T-15/18)**

(2018/C 083/33)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Martínez Martínez i C. López-Mélida de Ramón)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- Nakazanie EBC przekazania na rzecz skarżącej żądanej dokumentacji w pełnym brzmieniu lub w wersji poufnej.
- Obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 listopada 2017 r., opatrzonej numerem rejestru LS/MD/17/428, oddalającej złożony przez skarżącą w dniu 14 września 2017 r. „Wniosek potwierdzający o dostęp do dokumentów EBC” oraz nakazanie bezzwłocznego przekazania żądanej dokumentacji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu Banco Popular Español S.A.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na prawie podstawowym określonym w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a mianowicie na prawie do dobrej administracji wyrażonym w dostępie do dokumentów w celu prawidłowego wykonywania prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – Activos e Inversiones Monterroso / SRB**(Sprawa T-16/18)**

(2018/C 083/34)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 8 listopada 2017 r.
- udzielenie skarżącej dostępu do akt sprawy na warunkach określonych w skardze.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. SRB w decyzji z dnia 8 listopada 2017 r. wyraźnie myli ogólne prawo dostępu do dokumentów, na które mogą powoływać się wszyscy obywatele Unii Europejskiej z bardziej konkretnym prawem dostępu do akt, na które mogą powoływać się jedynie osoby, których dotyczy postępowanie będące przedmiotem tych akt. SRB utrzymuje zaś, że na podstawie tych praw wykaz dokumentów, do których wnioskodawca może mieć dostęp, jest taki sam, które to twierdzenie jest sprzeczne z prawem.

Prawo dostępu do akt jest prawem w sposób oczywisty odmiennym od prawa dostępu do dokumentów. O ile pierwsze z nich jest jednym z praw składających na „prawo do dobrej administracji” przewidziane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, o tyle drugie jest autonomicznym prawem o znacznie bardziej ogólnym charakterze, związanym z zasadą przejrzystości publicznej

2. Powyższa różnica między tymi dwoma prawami oznacza, że dotyczą one odrębnych podmiotów i są chronione w odmienny sposób, skutkiem czego na prawo dostępu do akt mogą powoływać się jedynie osoby, których dotyczy dane postępowanie, natomiast prawo dostępu do dokumentów przyznaje się wszystkim obywatelom Unii Europejskiej względem wszystkich dokumentów znajdujących się w posiadaniu instytucji.
3. Odmienna ochrona zagwarantowana tymi prawami oznacza nieuchronnie, że do każdego z nich ma zastosowanie ogół wyjątków, które także są odmienne. Tym samym, o ile jeden z wyjątków od prawa dostępu do dokumentów stanowi okoliczność, by dostęp ten nie wiązał się z naruszeniem „interesów handlowych” zainteresowanych przedsiębiorstw, o tyle prawo dostępu do akt jest ograniczone okolicznością, by wykonywanie tego prawa nie naruszało „tajemnic handlowych” przedsiębiorstw będącymi stronami w postępowaniu. W tym względzie rozróżnienie między „intereselem handlowym”, który jest niewątpliwie szerokim pojęciem, a „tajemnicą handlową”, będącą znacznie bardziej restrykcyjnym pojęciem, odnoszącym się do całości własnej wiedzy określonego przedsiębiorstwa, znanej bardzo konkretnemu kręgowi osób, której ujawnienie może szkodzić temu przedsiębiorstwu, zostało uzasadnione. W tym względzie istnienie tajemnic handlowych powinno być rozpatrywane w zestawieniu z pozostałymi odnośnymi interesami, takimi jak prawo do obrony.
4. Co do poufności, jako drugiego z wyjątków mających zastosowanie do prawa dostępu do akt, powinna ona także być uzasadniona i podlega ograniczeniom, które należy uwzględnić w taki sposób, że nie można automatycznie powoływać się na poufność w celu odmowy prawa dostępu do akt, skutkiem czego stosowanie tego wyjątku powinno być uzasadnione, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie
5. Istotą decyzji spornej w niniejszej sprawie powinno być stosowanie art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w związku z tym SRB powinna przestrzegać art. 90 ust. 4, a nie art. 90 ust. 1 rozporządzenia 806/2014 w ramach stosowania tego rozporządzenia.

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2018 r. – fritz-kulturgüter / EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Sprawa T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL